

կրիտիկական րուպեում, ինչպէս 1870 թուականի պատերազմն էր:

Անգլիական լրագիրները ընդհանրապէս պատերազմում են այդ ընթացքը: Նոյն կարծիքով Ֆրանսիական մեղաւոր կը լինի, եթէ Ռուսաստանը չը կատարէ իւր լինի կօնգրէսի վճիռները: Նոյն կարծիքով Ֆրանսիայի շահերը պահանջում են, որ նրա կառավարութիւնը գործէ անգլիական կառավարութեան քաղաքականութեան համեմատ:

Դեռ նորերումս մի չարագործ ձեռք բարձրացրեց սպանիական Ալֆոնս թագաւորի վրա: Ամբողջ Աւրոպան զանկում էր այդ չարագործութեան ծանր տպաւորութեան տակ և յանկարծ հեռագիրը հաղորդում է, որ մի ուրիշ չարագործը զանկով վերաւորել է Խտալիայի թագաւորին և նրա առաջին մինիստրին: Յօնցաւորը, որի անունն է Ֆրիւանի Պաստուս, առաջ հաւատացնում էր, որ ոչ մի ընկերութեան չէ պատկանում, այլ ձեռք է բարձրացրել Խտալիայի թագաւորի վրա այն

ինչ ազնիւ, բնական, քաղաքային դատարարականութեամբ չը փչացած հակումներ ունի նա՝ կուրի, հորթեր, ոչխարներ, լուսին, դաշտեր և հաւեր, —անն նրա իղէալը. և սորա հետ մի սիրած մարդ... Վաղը անպատճառ առաջարկութիւն եմ անում նրան. դա այն կինն է որ ինձ հարկաւոր է...

Այնպէս զի միայն պատկեր, օրիորդներ, իսկ երբ պատկերը կը լինէր, կարող էր ցանկ ձեռք ամուսնուն իր գիւղի մէջ, իր ոչխարների, հաւերի ու լուսնի մէջ տեղ, իսկ ինքնեղ կարող էր բնակվել մայրաքաղաքում:

Ան ինչպէս պէտք է վարվել փեսացուների հետ, Դատարարներ հայ օրիորդներ, եթէ ոչ բոլոր հայ երիտասարդները, կրկնում եմ, կը սկսեն պատկեր օտարութիւնների հետ, իսկ դուք կը մնաք չոր ու ցամաք... Օտարութիւններ արդէն վաղուց գիտեն իմ ձեռք ցոյց տուած գիտութիւնը, նրանք շատ ճարպիկ կերպով գիտեն քաշել տղաւորութիւնների այդ տեսակ թող թելերը, այնպէս որ մարդիկ համարված են լինում որ կինը նրանց վրա սաստիկ սիրահարված է, քիչ է մը: Նույն իրանց գլուխն են կտրում այդ տեսակ կնոջ համար, որ իր սրտում բոլորովին ուրիշ հայիւներ ունի և իրան իրան ծիծաղում է միամիտների վրա...

Իսկ երբ օրիորդները այդ արհեստը չը գիտեն...

Մանաւանդ դժուար է պատկեր այն մեր օրիորդներին, որոնք փոքր բաժինը ունեն, կամ բոլորովին բաժինը չունեն:

Թէև վերջին ժամանակները զաւառական քաղաքների հայ աղա ծնողները մի միջոց են գտել այդ տեսակ ցաւին դարձան անել, իրանց ընտրել տալով իրանց քաղաքի հոգեւոր կամ ծխական դպրոցի հոգաբարձու, որպէս զի կարողանան պատկերը երիտասարդներին հովանաւորել, նրանց կամ տեսիլ, կամ վարձակաւորների տեղեր տալ... բայց ասում են որ այդ էլ չէ օգնում: Դատ անգամ հոգաբարձուի աշխատանքով դըպրոցում պաշտօն ստացած երիտասարդ օրինաւոր կերպով խաբուած է հոգաբարձուներին: Հէնց որ պաշտօնը ստացաւ, —պատկերում է մի որ և է օրիորդի հետ, բայց ոչ թէ հոգաբարձուի աղջկայ կամ քրոջ հետ...

Չէ, մեր օրիորդները պէտք է վերջապէս սովորեն ինքնա գործ ունենալ իրեն: Եթէ ոչ, փեսացուներին բաժինը տեղ պաշտօններ տալը նոյնպէս մի անգամ իր վերջը կունենայ, երբ

պատճառով, որ ինքք չէ ցանկանում, որ թագաւորներ լինեն, բայց յետոյ յայտնվում է, որ նա միջազգային սօցիալական ընկերութեան անդամ է:

Վ. Տ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԾՈՒՇՈՒՑ

30 հոկտեմբերի

Ուղարկում եմ յօգուտ Արարատեան ընկերութեան 13 բուլը, որը նուիրատուութիւն է մեր շուշեցիներէջ: Խնդրեմ ի խրախուս նուիրատուաց արժան համարէք ձեր թերթերի մի անկիւնում տպարկել սոցա անունները. — Բրիտաֆոր Խաչատուրեանց 1 ր. 50 Կ., Աւետիս Մ. Թաւադեանց 1 ր., Խաչատուր Խաչատուրեանց 50 Կ., Նատո Մադաթեան 2 ր., Մնացական Խուսնեանց 1 ր., Յովհաննէս Արուշեանց 50 Կ., Մարգարիտ Մելիք-Շահապարեան 1 ր., Կրպիւն-Շահա Մատեան-Յակովբեան 1 ր., Սարա Կանչեցեանց 2 ր., Նուբար Գուլեանց 2 ր., Կարապետ Տէր Գրիգորեանց 50 Կ.: Գումարը 13 բուլը, իսկ փաստի ծախսը վճարել է Հմայակ Նազարեանցը:

Մեծ. խմբագիր, խնդրեմ չը դարձնաք, որ 13 հազարից աւելի հայ ժողովրդից միայն կարողացայ 13 բուլը ժողովել այսպիսի մի վեճ և ազգօգուտ գործի համար: Մեր ժողովուրդը շատ առատ է ազգին օգնելու գործին խորհուրդով և լոկ խաղաղով, բայց երբ բանը գալիս է գործով ցոյց տալ, այն ժամանակ մի այնպիսի արհամարհանքով և բարկութեամբ են մերժում, որ զեծ-բազդ առաջարկողը երկիւղից, ամբողջ ամիս-

զաւառացի հայ հասարակութիւնը կը հասկանայ աղա հոգաբարձուների խորամանկութիւնը և կը սկսի իր դպրոցների համար հոգաբարձու ընտրել միայն անպատկ և ընտանիք չունեցող տղամարդիկներին:

Ասեմք թէ այդ էլ լաւ չի լինի, որովհետեւ այն ժամանակ հայոց ցեղը բոլորովին էլ չի բազմանայ. ամենքը ազգային պաշտօններ ստանալու համար կաշխատեն անպատկ մնալ, գիտնալով որ հէնց որ կը պատկանեն, կաքտորվեն իրանց պաշտօնից...

Բայց բաւական է գաւառներ ի վրա խոսել: Իմ ֆելիետոնն էլ այդպիսով կարող է գաւառական ֆելիետոն գաւառալ, որ բոլորովին չէի ուզենայ...

Թողնում եմ ուրեմն զաւառները և կրկին անցնում եմ քաղաքին:

Թիֆլիսում վերջին օրերը երկու նշանաւոր բաներ են պատահել. ուստ «Օճօր» լրագրի և հայոց «Մշակ» լրագրի մէջ կողմաստեան թուրքերի պատճառով մի պոէմիկա է ծագել, իսկ Թիֆլիսի քաղաքային Դումայի մէջ մի սկսանքալ է պատահել:

Խօսեմ նախ առաջինի վրա, այսինքն ուստ և հայոց լրագրի թուրքերի վրա պոէմիկայի մասին: Ես ի հարկէ ոչ «Մշակ» լրագրի խմբագրի պէս գիտնական եմ, բայց մասնաւոր իմ ուսումով չեմ կարող համեմատվել «Օճօր» լրագրի խմբագրի և նրա աշխատակիցների բարձր գիտութեան հետ: Այդ երեկի գիտնականների և ամբողջ իւրօրայում մեծ պոէմիկայիստական անուն ունեցող պարոնների առաջ ի հարկէ մեր խմբագիրը ոչինչ նշանակութիւն չունի, ուր մնաց թէ ես, որոշմունք Ասիացի, համարձակվեմ դրանց դէմ խօսել: Ես սովոր չեմ, ես չնորհ չունեմ «Օճօր» խմբագրութեան պէս տակն ու վրա անել պատմութիւնը, սեւ սպիտակ ցոյց տալ, գլխի վրա կանգնեցնել բոլոր պատմական ճշմարտութիւնները և այդ բոլորը անել այնպէս ճարպիկ կերպով, ընթերցողների աչքերին թող փնջով, նրանց չլացնելով, ալ և ձախ թափված թանաքով և սպարանի սև մուգով նրանց չափերը, աշխատանքները, քիթը պինդ լցնելով, որ մարդը կատարելապէս մոլորվի, ընթերցող էլ գործի պէս խելքն ու միտքը և բոլորիս վերջին նշողը կորցնի...

Ոչ, ես այդ չնորհ չունեմ ես կրկնում եմ,

նորով վախենում է նրանց մօտով անցնել: Մեր ժողովուրդը բոլորովին չէ ճանաչում և մինչև անգամ մոռացել է իր պարտքը դէպի կրօն, ազգութիւն, և այլն: Եւ հազար չնորհակալութիւն մեր կանանց, նրանք, եթէ ոչ շատ, զոնէ քիչ հասկանում են իրանց նուիրական պարտքը: Նրանք ամենայն ճշդութեամբ պահում են եկեղեցու կամ ազգի վերաբերեալ ամենայն սուրբ պարտաւորութիւնները: Ամեն մի հանդիսաւոր օր եկեղեցին լիքն է լինում կանանց խառն բազմութեամբ, մինչևեւ մեր պարոններից գրեթէ հինգ հոգի չեն գտնվում: Իւրաքանչիւր մէկը մեզանից թողած, կամ առաւել ևս լաւ ասած, մոռացած կրօն, ազգ, եկեղեցի, պարտաստ է մի չնչին գործ առաջ բերել, անձնական կիրքերից դրդուած վիճել միմեանց հետ:

Մեր քաղաքում բոլորովին չը կայ միաբանութիւն, կարծես թէ ամեն մարդ ապրում է լոկ իր զլխի համար:

Տիգրան Նազարեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՓՕԹԻՒՑ եկածները մեզ պատմում են հետեւեալը: «Մի տաս օր սրանից առաջ Օդեսայից Փոթի եկող «Вородей» շոգենաւը ուղևորով և վառօդով բարձած որ ուղեկցուում էին արտիլերիայի մի օֆիցեր իր սուղաւորներով, Սուխումի և Փոթիի մէջ տեղ կտորկեցաւ և շրի տակը դէնայ իր ամբողջ բեռով և մարդիկներով: Կարողացան միայն փրկվել կապիտանը, մեքենապետը և մի նաւաստի»: Չէ կարելի չը զարմանալ որ այդպիսի նշանաւոր և սարսափելի լուր այդքան ժամանակ չը յայտնվեցաւ ոչ լրագիրների, ոչ էլ հեռագրի միջոցով: Միայն այսօր նոյն լուրը կարողացինք Յդէսայի «Телеграф» լրագրում: Զարմանալի է որ «Вородей» հին և անպիտան շոգենաւի պէս մի շոգենաւին թող են տալիս դեռ ծովի մէջ երթնելով: Իրեն անել, այն էլ 20,000 պոլէ բեռով:

Հասարակ ա սի ա գի եմ և այդ պատճառով այդ գիտնական պոէմիկայի մէջ խառնվել չեմ կարող: Ես կը պատմեմ իմ կեանքի փորձից, իմ լսած ու տեսած մի քանի իրողութիւններ, որ ցոյց են տալիս թէ որքան անընդունակ են արաբական տառերը ընդունած լեզուները հասարակապէս զարգանալու և ամբոխի մէջ դրա-գիտութիւնը տարածելու:

Ահա ինչ պատմեց ինձ իմ պարսկաստանցի ծանօթ հայ երիտասարդներից մինը:

«Երբ որ ես դեռ Պարսկաստանի Գաւրէթ քաղաքում էի բնակվում, մի անգամ իմ մի ծանօթ մօլլայի տանը հաւաքվեցան քաղաքի զանազան գիտնական մօլլաները, և նրանց թիւում մի քանի հայ նշանաւոր անձինք, նոյնպէս և քաղաքի հայոց հոգեւոր դպրոցի վարժապետներ: Խօսակցութիւնը ընկաւ ազգերի և լեզուների վրա: Մօլլան պնդում էր որ մի ժամանակ ինչպէս ամբողջ աշխարհը մահմետականութիւնը կընդունի, այնպէս էլ բոլոր ազգերը արաբական տառերը կընդունեն իրանց գրութեան մէջ: Ես համարձակվեցայ ընդդէմ խօսել: Մօլլան սաստիկ վրդովեցաւ: Ես նրան հանգստացրի, առաջարկելով նրան գրադ գալ որ ես մի նոր, նրան անյայտ բառ կը գրեմ արաբական տառերով, և նա չի կարողանայ կարդալ: Նա համաձայնվեց:

«Ես վեր առի թուղթ և գրիչ և գրեցի արաբական տառերով մի նիստ քառու: Բայց որովհետեւ արաբական լեզուի մէջ ձայնաւորներ չը կան, ես ի հարկէ ստիպվեցայ գրել այդ քառու միայն բաղաձայններով, ուրեմն այսպէս մի ստ և ներկայացրի թուղթը գիտնական մօլլային:

«Որովհետեւ բառի իմաստը բոլոր ներկայ գըտնակ մօլլաներին յայտնի չէր, իսկ արաբերէն, թուրքերէն և պարսկերէն կարելի է կարդալ միայն այն բառերը, որոնց իմաստը առաջուց յայտնի է, այդ պատճառով իմ բոլոր գիտնական մօլլաները երկու ժամի չափ գրութիւնը էին կտրում որ իմանան թէ այդ քառու ինչ է նշանակում: Մէկը ասում էր մուսուստոր, միւսը մանաստոր, երրորդը մանխտոր, չորրորդը մէնխտոր, — ոչինչ միտք չէր դուրս գալիս: Վերջապէս ամենքը վճռեցին որ դա մօնաստ էր, ինչպէս յայտնի է յունական ծագումի բառ է:

«Ոչ, ասեցի ես, դուք սխալվում էք պատուհիւներ, այդ քառու մի նիստ է: Ուրեմն տեսնում էք որ արաբական տառերով գրագիտու-

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՖԻՆԱՆՍԻՍ

«Indépendance Belge» լրագրին դրում են նոյեմբերի 7-ին Վերսայլից հեռեւալը:

Այսօր պատգամաւորների ժողովում շաւրունակվում է Պոլ դը Կասսանեակի ընտրութեան վեճը: Հիմա բոլոր ժողովը դարձեալ պէտք է ընկղմվել այս չնչին հերոսի վեճաբանութիւնների մէջ: Սակայն մի քանի ուրիշ ընտրութիւններ էլ կան անելու, ուրեմն այդ բոլորի համար որչափ ժամանակ է հարկաւոր:

«Քննութեան ժողովը երկէ գումարվեցաւ կանոնաւորելու այն աշխատանքների ընթացքը, որ պէտք է ներկայացնէ ժողովին նա վճռեց որ մի քանի տեղեկութիւններ հէնց այս օր-ը եթ ներկայացվեն:

«Այդ տեղեկութիւնները երեք են. մէկը Միւնի, երկրորդը պ Բուրգուէնի և երրորդը պ դը Լա Բօշեֆալէնի ընտրութիւնների մասին:

«Մի քանի օրից յետոյ ուրիշ չորս տեղեկութիւններ կը ներկայացվեն պ.պ. դը Ֆուրտուի, Դէկազ դը Բուր, բարոն Բէյլի և Գալէնի ընտրութիւնների մասին:

Իր Ֆուրտուի ընտրութեան գեկուցումը պ. Ֆլաքէն է ներկայացնում: Նրա գործը արդէն վերջացած է:

«Բայց նախկին մինիստրը քանի օր ժամանակ խնդրեց, որ կարողանայ պաշտպանվելու պատրաստվել:

«Դէկազ դը Բուր ընտրութեան մասին յետոյ կը վեճեն: Մեծ անհամբերութեամբ սպասում են վաւերացման վերջանալուն եւ յի-

թիւնը տարածելու անհնարին է, երբ ձեռք պէս գիտնականներ, սպիտակ մորուքով մարդիկ, դարձեալ ձեռք ամբողջ կեանքը, մինչև ձեռք կեանքի վերջին շունչը էլի անգրագէտ էք մնում...

«Մօլլաներս սաստիկ տրեւեցան...»

Այժմ կը պատմեմ ձեռք և մի ուրիշ անցք, որ ցոյց է տալիս որքան անընդունակ են հասարակական գործիչ դառնալու այն լեզուները, որոնք ընդունել են արաբական տառերը:

Մի Թէհրանցի հարուստ վաճառական հեռագիր է խփում իր գործակաւորին Գաւրէթ (այդ երկու քաղաքները մէջ հեռագրական թել կայ) հետեւեալ բովանդակութեամբ և ի հարկէ պարսկերէն լեզուով:

«Շաքար դիր, լաւ կը ծախվի»:

Բայց եղանակը չըք էր, Թէհրանի հեռագրական կայարանի պաշտօնեաները արեւելեան սովորական անհոգութեամբ և ծուլութեամբ խուսն չուղարկեցին հեռագիրը իր հասցեով, այլ մի երկու ժամ թողեցին թուղթը սեղանի վրա ընկած: Զանգերը նստեցին թղթի վրա և մի քանի տեղ ապականեցին, այսպիսով աւելացնելով մի քանի կէտեր խօսքերի վրա:

Եւ անա ինչպէս ստացվեցաւ հեռագիրը Գաւրէթի:

«Շաքար մի դիր, լաւ չի ծախվի»:

Անցնում են ամիսներ: Թէհրանի հարուստ վաճառականը անհամբերութեամբ սպասում է իր պատրիարք չաքարի գալուն: Շաքարը սկսեց թանգանալ, լաւ ժամանակ էր նրան ծախելու, իսկ երբ որ նա զարկեց հեռագիրը, այդ ապրանքը շատ էժան էր, —բայց չաքարը չը կայ ու չը կայ...

Վերջապէս վաճառականը վճռում է ճանապարհ ընկնել դէպի Գաւրէթ, որպէս զի պատժի իր անհաւանդ գործակաւորին, որ նրան իր վարմունքով այդքան նիւթական վնաս հասցրեց: Գալիս է: Գործակաւորը ցոյց է տալիս նրան հեռագիրը. հեռագրի մէջ գրած էր «մի դիր»...

Հանձնեց զեռ Թէհրանի մէջ նստել էին հեռագրի վրա և աւելացնելով երկու կէտեր «դը-նիր» և «լաւ կը ծախվի» բառերին, փոխել էին նրանց իմաստը, այնպէս որ հեռագիրը այսպէս փոխակերպեցաւ. «մի դիր» և «լաւ չի ծախվի»:

Ասում էին որ Թէհրանի հարուստ վաճառականը ուզում էր դատ սկսել հեռագրական կայարանի դէմ, անելով թէ կայարանը իրաւունք չունի այսքան ճանձն պահել իր բնակարանի մէջ:

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ի Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր

ԳԵՂԱՐԿԱՍՏԵՊԵՆ ՀԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

որ գտնվում էր Գոթիկոսի փողոցի վրա Սա-
րաջովի տանը, այժմ գտնվում է նոյն ԳՕԼՕ-
ՎԻՆՍԿԻ ՓՈԳՈՑԻ ՎՐԱ, ՇԻՕԵՎԻ ՏԱՆԵ,
գերմանական կուրի և Վեստլի լուսանկար
խանութի մոտ մի և նոյն սանդուղքով: Այ-
ցելովները համար ԲԱՑ է ԱՍԵՆ ՕՐ առաջ-
տեան 9 ժամից մինչև երեկոյան 5 ժամը:
Հաւաքածուին ՆՈՐ ԲԱՆԵՐ ՆԵ ԱԻՆԼՈՑՐԱՄ:
3—25

Մամուլի տակից դուրս եկաւ ՕՐԵՑՈՑՑ

ԿԵՆՏՐՕՆԱԿԱՆ ԳՐԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑԻ
1879 թ. համար.
Գինն է 15 կոպ. հարկերով գնողներին
20% վեժումն կը լինի: Օտարաբաղադրողը
ճանապարհածախք լծարումէն հարկի օ-
րինակը համար — 1 ր „
խոսնի համար — „ 60 4

ԹԻՖԼԻՍԻ ՎԵՆԵՐԻԱՆԵ- ԿԵՆ ԻՎԱՆ

ՍՕՎ. Յայտնում եմ Թիֆլիսի և օտար
քաղաքների պատուէլ հասարակութեանը, որ
գնել եմ եւրօպական քաղաքներում 200 հաս-
ամեանընտիր կարելու մեքենաներ. այսինքն
մեծ բաղնաւոր ՏԵԻՏՈՆԻԱ, ՄԱՆՍՖԵԼԻ,
ՎԵԼԼԵՐ-ՎԵԼՍՈՆ, ՂԻՆՉԵՐ, մե գիւղում, պօ-
լլակ, շմիգտ, մալի առիւծ, Սիմօն, և ձեռ-
քի մեքենաներ սխառմ Բրուշիա, Ջերմանիա,
Թէնսիա Ֆորտուա, զինջեր Սակսոնիա,
Լիտերլանդեր, շատուլա, և Վելլեր Վիլսոն
շիտուկիայով: Զը նայելով ահագին կուրսին
ՎԱՃԱՌՎՈՒՄ ՆԵ ԱՄԵՆԱԷԺԱՆ ԳՆՈՎ: Ան-
վարձ սովորեցնում ենք ԳՈՐԾԱՅԵԼ մեքենան:
Ապահովում ենք ՆԵՔԻ տարի: Վաճառատունը
գտնվում է ՀԱՅՈՑ ԲԱՋԱՐՈՒՄ, ԳԱՍՊԱՐՈՎԻ
ՏԱՆԵ:

ԹԻՖԼԻՍԻ ԲԱՎԱՐՍԵՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ
յայտնում է, որ նոյեմբերի 10—ին ներկայ տար-
վայ իր ներկայութեամբ կը լինի աճուրդ: առանց
կրկնաճուրդի քաղաքին պատկանող 156¹⁰/₁₀₀ քա-
ռակուտի սահման դատարկ հողը ծախելու համար,
Այդ հողը գտնվում է 11 բաժնի 15-դ մասում գծա-
լին բառալիսին զօրատան մօտ: 3—3

ԹԻՖԼԻՍԻ ՄԻՐԱՅԻՆ ԼԵՆՆ ԵՐԿԱԹԱԳՈՒՄՈՒՄ- ՆԱՐԵՆԻ ՀՈԳԵՐԵՐՉԵ- ԿԱՆ ԽՈՐՀՈՐԴԸ

յայտնում է, որ նոյեմբերի 10-ից մինչև 20-ը առաւօտեան
10—2 ժամը ուսումնարանի շէնութեան մէջ
(Կուկիայում, Վարճեցովիայա նաբերեժնայա
փողոցի վրա) մանուկ աշակերտները կենթար-
կվեն ՓՈՐՁԱԿԱՆ ՔՆՆՈՒԹԵԱՆԸ: Այս տարի
բացվում է միայն ՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆ դաստառն:
Ուսումնարանը ընդունվում են բոլոր դասա-
կարգերի առաջ և զուգահեռ ՎԵՐՆԵՐԻ: Պատրաս-
տական դաստառն մտնելու համար պահան-
ջվում է 11-ից մինչև 17 տարեկան հասակ,
իսկ գիտութիւն կրօնից. գլխաւոր ա-
ղօթքն եւր առաջ լիզուից, աղօթքը ն-
թ երջանո թիւն և գրութիւն, թուարանութենից. գործողութիւնն եւ
ամբողջ թիւն երգով
ԳԻՇԵՐՈՒԹԻՒՆԵՐԻՆ ուսումնարանը առժա-
մանակ չէ ընդունում:

Աշակերտների տարեկան ԹՈՇԱԿ նշանակ-
ված է տարեկան 10 ռուբլ: Ուսումնարան միտ-
նելու համար խնդրեցները պէտք է հասա-
րակ թղթի վրա գրված լինեն և արվին ՎԵ-
ՐԱԿԱՑՈՒՄԻՆ, որ բնակվում է ուսումնարանի
շէնութեան մէջ: Խնդրից հետ պէտք է ներ-
կայանել մե տրիկա կան վիշտական:
Կարձ ժամանակամիջոցում աշակերտներին
միջոց կը տրվի էժան գնով ուսումնարանի
մէջ ձԱՅԵԼ:

2—3

ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՍԻՐԵՆԻ ՊԱՏՐԱՍՏԻ ՀԱԳՈՒՍՏՆԵ- ՐԻ ԽՆՆՈՒԹՈՒՄ ԵՐԵՒԵ- ՆԵՆԸ ՀԱՐԱՐԵՆԻ ՎՐԸ

ստացվել են մեծ քանակութեամբ ՖՐԱԿԻ ՆԻ
ՏՐԻԿՈՒ ՍԻՆԻՏԻԿԱՆԵՐԻ ՇՈՐԵՐ, որոտրական
ԱՌԱՌՈՏԵԱՆ ԺՕԿԵՏԵՐ, ձմեռային ՊԱՆՏՆԵՐ և
ՎԱՐՏԻԿԱՆԵՐ, երեկայաց հազուատներ, ՎԵ-
ՐԱԿԱՑԻ—ԽԱՂԱՏՆԵՐ զարգերով, նոյնպէս ըն-
դունվում են ՊԱՏՈՒՐՆԵՐ զինուորական և
քաղաքական հազուատների համար: Յոյս ու-
նեմ, որ ինչպէս պատուիրողները նոյնպէս է
գնողները ԲԱՆԱԿԱՆ ԿԸ ՄԵՆԱ:

4—75

ԿԵՆՏՐՕՆԱԿԱՆ ԳՐԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑԻՄ

(ԱՐԾՐՈՒՆՈՒ ԳԱԼԼԵՐԻՈՒՄ)

Վաճառվում են հետևեալ հայերէն գրքերը

1. Ն. Տէր-Ղևոնդեան՝ Մայրենի լեզու. ա. տարի վեցերորդ տիպ.	35
2. բ. տարի չորրորդ տիպ.	40
3. գ. և դ. ա. երկր. տիպ.	70
4. Ղ. Աղայեանի՝ Ուսումնա Մայրենի լեզուի, երրորդ տիպ.	15
5. Տէր-Ստեփանեանի՝ Ողբերգ քրիստոնէական հաւատը.	50
6. Գ. արքեպ. Ալվազեան՝ Նախակրթանք գրաբար լեզուի մ. ա.	40
7. Տէր-Նաւթեանի՝ Русское Слово	35
8. Արովեանի՝ Հայոց պատմութիւն երկրորդ տիպ.	60
9. Հատընարի ընթերցումաճք ի մատենագրաց նախնեաց՝ հայերէն	4
10. Թորոս Լեւոնի պատմական վեպ աղբ. կեանքից	1
- Այս օրերս կը ստանանք Վենետիկի Առնոն բառարաններ, Հայաստանի քարտէզը և ընտիր մատենագրքների աշխատութիւններից շատերը:

Թ Ի Ֆ Լ Ի Ս 1878 Նոյեմբերի 12-ին կիրակի երեկոյ Լըրաժշտական դահլիճում

Պ. ԱՄԵՐԻԿԱՆԸ ԿԸ ՏԱՑ
Բ Ե Ր Ե Ն Ե Ր մասնակցութեամբ
Տ. Նահապետեանի, պ. Ումիլովի և հայ-թատրոնաւորաց
Թատրոնական նուագաշանդէս և գրական երեկոյ

I
ՀԱՅ ՆԿԱՐԻՉՆԵՐ
Վարդիկ 1 արարուածով՝ հեղ. Կոնս Սալազարի, փոխարկից պ. Զմէկեան,
իսկ կուպլաները՝ յարմարացրեց պ. Ամբրիկեան
Գ Ո Ր Ծ Ո Ղ Ա Ն Ձ Ի Ն Ք
Պօղոս Գնունի, նկարիչ Պ. ՄՈՒՆԵԱՆՑ
Արշակ, սորա բարեկամ, նկարիչ նմանապէս Պ. ԼԱԼԱՑԵԱՆՑ
Արզումանեանց, արտուղեւորի սովանիկ Պ. ՍԱՅԻՆԵԱՆՑ
Նինո, սորա աղջիկը Տ. ՇԱՀԱՋԱՅԵԱՆՑ
Գրիգոր, Գնունու ծառան, զարաբաղցի Պ. ՏԵՐ-ԳՈՒԹԵԱՆՑ
Անցքը պատահում է Թիֆլիսում

II ՀԱՅ-ՎԱՐՏԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ՀԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Պ արուեստ կուլթիւն Ան ձինք
1) ՀԱՅԻ ԳԱՆԳԱՏԸ, Գամառ. Գաթիպայից կարտասանէ. Պ. ԶՄԵԿԱՆ
2) ԽԵՐ ՍԵՐԻԱՄԱՐ, առաժ՝ կը պատմէ. Պ. ԱՄԵՐԻԿԱՆ
3) ԱՌԱՄ ԹԻՖԼԻՍԻ ԿԵԱՆՔԻՑ, կը պատմէ. Պ. ՈՒՄԻԿՈՎ
4) ՏԻՄՈՅԻ ՏԵՐՏԵՐՈՅՈՒ, գանձը կը պատմէ. Պ. ԱՄԵՐԻԿԱՆ
5) ԱՌԱՄ ՎՐԱՑԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՑ, կը պատմէ. Պ. ՈՒՄԻԿՈՎ

III ԲԱՐԻՈՒԼԻՑ

Կամեդիա 1 արար. հեղ. Մօլլերի. երգային փոխարկութիւն Ամբրիկեանի
Գ Ո Ր Ծ Ո Ղ Ա Ն Ձ Ի Ն Ք
Բարբառլէ Պ. ՍԱՅԻՆԵԱՆՑ
Անձնընդ, դրա կինը Տ. ՇԱՀԱՋԱՅԵԱՆՑ
Ժօրժ, սորա հայրը Պ. ՀԱՆԱՋԱՐԵԱՆՑ
Վիլլա, դրա աղջակներ. Պ. ՄՈՒՆԵԱՆՑ
Փարօ, Բարբառլէի ծառան Պ. ՇԱՐԲԱՐՈՆԵԱՆՑ
Բժիշկ, սորա դրացին. Պ. ԱՄԵՐԻԿԱՆ
Վալերիա, Անձնընդի սիրահարը Պ. ՍԱՅԻՆԵԱՆՑ
Անցքը պատահում է Փարիզում

IV ԿՕՄԻԿ-ԿՈՒՊԼԵՏՆԵՐ

Կերպի Պ. ԱՄԵՐԻԿԱՆԸ
Въ Воскресенье 12-го ноября, въ залѣ бывшаго Музыкальнаго Общества представлено будетъ на Армянскомъ языкѣ 1) НАШИ ЖИВОПИСЦЫ, водев. въ 1 дѣйств. соч. Гр. Салатуба, передѣлать съ русскаго Г. Чимшиянцъ. 2) АНТРАКТЪ съ разсказами и куплетами. и 3) БАРЕУЛЬЕ комедія въ 1 дѣйств. Мольера, куплеты передѣлать Г. АМЕРИГАНЪ.
Տ Ե Ղ Վ Ե Ր Ի Գ Ի Ն Ը
Թիֆլիսատարաններ 4 հոգու (ընտա- Թիֆլիսթո 2 ր.
նեկան) 8 ր. Աթոռ 1—50 4.
Թիֆլիսարազկաթոռ 4 ր. Մնացած արժուէիր 1 ր.
Բազկաթոռ 3 ր.

Ս Կ Ի Ջ Բ Ն Է 7 1/2 ժ Ո Մ Ի Ն

Տոնակները կարելի է առնել, պ. Լանկոի երաժշտական մագազինում Արծրունու դա-
լէրէյում, պ. Տէր-Սարգսեանցի թղթափաճառանոցում պօլիցի տակը և իրան պ. Ամբրիկեա-
նից, իսկ ներկայացման օրը թատրոնի կասառն: